

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z powództwa M. C.
przeciwko Uniwersytetowi [...] w K.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 20 kwietnia 2017 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 14 stycznia 2016 r., sygn. akt V Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 stycznia 2016 r., sygn. akt V Pa (...) Sąd Okręgowy w K. w sprawie z powództwa M. C. przeciwko Uniwersytetowi [...] w K. o przywrócenie do pracy – na skutek apelacji powódki – zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 kwietnia 2015 r., sygn. akt IV P (...), w którym Sąd Rejonowy oddalił powództwo, w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 14 120,40 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę.

Sąd Okręgowy uznał, że pozwany pracodawca naruszył art. 30 § 4 k.p., bowiem nie wskazał w treści wypowiedzenia umowy o pracę (jak również nie poinformował powódki w inny sposób) kryteriów doboru do zwolnienia przyjętych przez pracodawcę, które doprowadziły do wytypowania, między innymi, powódki do zwolnienia. Sąd Okręgowy podzielił ocenę Sądu Rejonowego, co do prawdziwości powodów uzasadniających wypowiedzenie, jak również ocenę powoływania się przez powódkę na ochronę, o której mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 1881), jako nadużycie prawa podmiotowego, o którym mowa w art. 8 k.p. Wobec powyższego Sąd odwoławczy uznał, że niecelowe byłoby przywrócenie powódki do pracy i orzekł o odszkodowaniu na jej rzecz.

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego zaskarżyła w całości skargą kasacyjną strona powodowa. Skargę oparto na zarzucie naruszenia przepisów prawa materialnego.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparto na przyczynie przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wskazano, że w sprawie występuje następujące istotne zagadnienie prawne:

Czy objęcie pracownika ochroną prawną przewidzianą w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy o związkach zawodowych przysługuje pracownikowi, który w okresie działań podjętych przez pracodawcę, a zmierzających do wypowiedzenia stosunku pracy, został wybrany członkiem zarządu danej zakładowej organizacji związkowej?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pełnomocnik pozwanego wniósł o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania - o oddalenie skargi kasacyjnej oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powódki nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy

przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie (1) występuje istotne zagadnienie prawne, (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniony w ten sposób, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.). Nie można jednak uznać, że skarżący wykazał istnienie przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu samego zagadnienia wraz ze wskazaniem konkretnego przepisu prawa, na tle którego to zagadnienie występuje oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, LEX nr 1102817). Analogicznie należy traktować wymogi konstrukcyjne samego zagadnienia prawnego, formułowanego w ramach przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. oraz jego związek ze sprawą i skargą kasacyjną, która miałaby zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy. Zagadnienie prawne powinno, przede wszystkim, być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie

faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01, LEX nr 52571), a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., III CZP 66/02, LEX nr 57240; z dnia 22 października 2002 r., III CZP 64/02, LEX nr 77033 i z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, LEX nr 478179) i pozostawać w związku z rozpoznawaną sprawą, co oznacza, że sformułowane zagadnienie prawne musi mieć wpływ na rozstrzygnięcie danej sprawy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, LEX nr 864002; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, LEX nr 560504), a w końcu, dotyczyć zagadnienia budzącego rzeczywiście istotne (poważne) wątpliwości.

Odnosząc powyższe rozważania do skargi kasacyjnej złożonej w niniejszej sprawie należy zauważyć, że skarżąca nie uzasadniła należycie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Po lekturze uzasadnienia sporządzonego przez pełnomocnika skarżącej nie można przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje istotne zagadnienie prawne.

Sformułowane zagadnienie prawne nie ma związku ze stanem faktycznym sprawy i nie może uzasadniać przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca nie dostrzega, że w zaskarżonym wyroku Sąd Okręgowy nie uznał, że powódka nie została objęta ochroną, o której mowa w art. 32 ustawy o związkach zawodowych lecz, że powoływanie się przez nią na tę ochronę w okolicznościach przedmiotowej sprawy narusza art. 8 k.p. i stanowi nadużycie prawa. W związku z tym odpowiedź na przedstawione zagadnienie prawne pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie sprawy.

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2 ma swoją podstawę w art. 98 § 1 k.p.c. w związku z § 9 ust. 1 pkt 1 oraz § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

